

14. marts 2000. Unitron Scandinavia A/S mfl. mod Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Om fortolkningen af indkøbsdirektivets artikel 2, stk. 2. Klagenævnet kan stille spørgsmål til EF-domstolen

Sagen angik en klage over administrationen af øremærkningsordningen for svin. Der henvises om sagens omstændigheder til resuméet af Klagenævnets kendelse af 22. januar 1998 i sagen i hæftet med resuméer af Klagenævnets kendelser 1992-juli 1998.

Ved sin kendelse af 22. januar 1998 tog Klagenævnet stilling til en del af klagen. Klagenævnet udtalte samtidig, at nævnet ville forelægge et spørgsmål om rækkevidden af indkøbsdirektivets artikel 2, stk. 2, for EF-domstolen. Ved kendelse af 15. juli 1998 stillede Klagenævnet herefter nogle spørgsmål om rækkevidden af indkøbsdirektivets artikel 2, stk. 2, til EF-domstolen i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF).

EF-domstolen besvarede ved dom af 18. november 1999 i sag C-275/98 (EF-domstolens betegnelse: Unitron Scandinavia og 3-S) de stillede spørgsmål således:

1) Indkøbsdirektivets artikel 2, stk. 2, har selvstændig betydning i forhold til Tjenesteydelsesdirektivet.

2) Indkøbsdirektivets artikel 2, stk. 2 skal fortolkes således: Bestemmelsen pålægger en ordregivende myndighed, der overdrager en særlig ret eller eneret til at udføre offentlige tjenesteydelser til et organ, der ikke er en ordregivende myndighed, at kræve af det pågældende organ, at det ved indgåelsen af offentlige indkøbsaftaler med tredjemand som led i denne virksomhed respekterer princippet om, at forskelsbehandling på grundlag af nationalitet ikke er tilladt. Derimod pålægger bestemmelsen ikke den ordregivende myndighed at kræve af det pågældende organ, at det overholder udbudsprocedurerne i Indkøbsdirektivet.

Klagenævnet konstaterede herefter, at indklagede havde overtrådt indkøbsdirektivets artikel 2, stk. 2.

Gengivelsen i Klagenævnets kendelse af EF-domstolens dom kan suppleres således: EF-domstolen fremhævede yderligere, at princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet må ikke fortolkes indskrænkende, og at dette navnlig indebærer en gennemsigtighedsforpligtelse, således at den ordregivende myndighed kan fastslå, at princippet overholdes.

I sin dom af 7. december 2000 i sag C-324/98 (Teleaustria og Telefonadress) har EF-domstolen uddybet den omtalte gennemsigtighedsforpligtelse.

Det fremgår af EF-domstolens dom af 18 november 1999, at Klagenævnet for Udbud skal anses for en ret, der har kompetence til at stille spørgsmål til EF-domstolen i medfør af artikel 234 EF (tidligere EF-traktatens artikel 177).